

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/407/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117223825
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Snopčoková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6117223825.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Snopčokovej a členov senátu JUDr. Evy Dzúrikovej a JUDr. Márie Podhorovej, v právnej veci žalobcu: M. M., nar. XX. XX. XXXX, t. č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody K. K. - C., A. XX, XXX XX K. K., proti žalovanému: 1/ Ústav na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica - Kráľová, Sládkovičova 80, 974 05 Banská Bystrica a 2/ P. ÚVTOS Banská Bystrica - Kráľová O., M.. P. C., A. XX, XXX XX K. K., o žalobe pre porušenie práva žalobcu o nezrozumiteľnej žalobe, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica, č. k. 10C/42/2017-29 zo dňa 21. 09. 2017, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica, č. k. 10C/42/2017-29 zo dňa 21. 09. 2017 p o t v r d z u j e.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie žalobu žalobcu zo dňa 17. 07. 2017 doručенú súdu dňa 21. 07. 2017, označenú ako „Žaloba pre porušenie žalobcovho práva nebyť podrobovaný ponižujúcemu zaobchádzaniu a práva na súkromie v súvislosti s poskytovaním stravy nezodpovedajúcej jeho nutričným potrebám a neumožnením zakúpenia si výživových doplnkov v ústavnom bufete ÚVTOS Banská Bystrica - Kráľová“, odmietol. Súd prvej inštancie v prejednávanej veci postupoval s poukazom na ustanovenie § 129 ods. 1, 2, 3 CSP, s poukazom na ust. § 132 ods. 1 CSP, § 133 ods. 1 CSP. V odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol, že žalobca sa žalobou zo dňa 17. 07. 2017 v prejednávanej veci domáhal, aby súd vyslovil, že žalovaní 1/ a 2/ neoprávnene zasiahli do jeho práv chránených Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd a Ústavou SR, aby žalovaní 1/ a 2/ upustili od neoprávnených zásahov do označených práv žalobcu a aby mu spoločne a nerozdielne zaplatili nemajetkovú ujmu v sume 6 000 Eur. Keďže žaloba neobsahovala správne označenie žalovaného 2/, ďalej žaloba nebola podpísaná a išlo o neúplné a nezrozumiteľné podanie, súd vyzval žalobcu na odstránenie uvedených nedostatkov uznesením zo dňa 07. 08. 2017 a týmto uznesením žalobcu zároveň poučil, ako má opravu podania vo veci samej vykonať a aké sú následky jeho nedoplnenia. Žalobca podaním zo dňa 11. 08. 2017 doručенým súdu dňa 15. 08. 2017 doplnil žalobu o podpis. Žalobca uviedol, že označenie žalovaného 2/ hodnosťou, titulom a miestom pracoviska podľa neho postačuje na identifikáciu žalovaného 2/, pričom údaje požadované súdom nie je možné doplniť, nakoľko sa nezvereňujú. Pokiaľ ide o doplnenie bodu 2. v rámci žalobného návrhu, žalobca uviedol, že tým myslel neoprávnené zásahy do svojich základných práv, ktoré sú uvedené v bode 1. žalobného návrhu, teda neposkytovanie stravy zodpovedajúcej nutričným potrebám žalobcu a neumožnením nákupu výživových doplnkov v ústavnom bufete, pričom žalobu je nutné posudzovať ako jeden celok a vzhľadom na žalobcom citovanú judikatúru a v kontexte skutkových tvrdení, na ktoré odkázal je podľa žalobcu doterajšia formulácia bodu 2. žalobného návrhu bezchybná, dostatočne zrozumiteľná a nemôže predstavovať prekážku v konaní.

2. Súd prvej inštancie poukázal na ustanovenie § 133 ods. 1 CSP, podľa ktorého sa fyzická osoba správne označuje v žalobe okrem mena a priezviska aj adresou trvalého pobytu, alebo pobytu, dátumom narodenia, alebo iným identifikačným údajom. Nakoľko žalobca neoznačil žalovaného 2/ uvedenými

údajmi súd nemôže žalovaného 2/ jednoznačne identifikovať v registri obyvateľov SR a teda nemá ustálený okruh strán, s ktorými môže konať, čo spôsobuje nezrozumiteľnosť a neúplnosť žaloby. Ďalej podľa ustanovenia § 129 ods. 3 CSP v žalobe musí byť uvedený jasný určitý a zrozumiteľný návrh, ako má súd rozhodnúť tak, aby rozhodnutie bolo následne vykonateľné (žalobný návrh). Nakoľko žalobca nedoplnil formuláciu bodu 2. žalobného návrhu, ktorý obsahuje uloženie určitej povinnosti žalovaným 1/ a 2/, alebo iba dodatočne odkázal na bod 1. žalobného návrhu, formulácia bodu 2/ žalobného návrhu ostáva príliš všeobecná, neurčitá, nejasná v tom zmysle, o aké konkrétne výživové doplnky ide, aké sú nutričné potreby žalobcu. Rozhodnutie súdu by bolo následne do bodu 2. žalobného návrhu nevykonateľné, a teda pokiaľ ide o túto časť žaloby, žaloba je neúplná v dôsledku absencie bezchybného žalobného návrhu. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, súd prvej inštancie podľa ustanovenia § 129 ods. 3 CSP odmietol.

3. Proti uvedenému uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Namietal, že pred odmietnutím žaloby súd prvej inštancie reagoval na žalobu samotnú výzvou zo dňa 11. 08. 2017 a následne pri konfrontácii výzvy a napadnutého uznesenia je zrejmy extrémny nesúlad toho, čo okresný súd vnímal ako vadu bodu 2. petitu vo výzve a následne v napadnutom uznesení. Z výzvy je zjavné, že okresný súd nerozumel od akých neoprávnených zásahov majú žalovaní upustiť, načo reagoval žalobca vyjadrením k výzve vysvetlením (s odkazom na judikáтуру a prax Ústavného súdu), že sa jedná o zásahy v bode 1. petitu a bod 2. petitu tak zjavne nemôže byť nezrozumiteľný. Následne okresný súd odmietol žalobu s údajnou nejasnosťou v tom zmysle, že bod 2. petitu neuvádza o aké výživové doplnky ide a aké sú nutričné potreby žalobcu. Okresný súd tak odmietol žalobu pre údajné vady petitu, ktoré však nepokladal za vady petitu vo výzve. Ďalej odvolateľ namietal, že vo výzve okresný súd neuviedol tie vady bodu 2. petitu, v ktorých videl neodstrániteľné vady žaloby, pre ktoré ju (tiež) odmietol. V tejto časti bolo odmietnutie žaloby zjavne svojvoľné a predčasné, nakoľko okresný súd vo výzve takéto vady nešpecifikoval. Odvolateľ má tiež za to, že postup okresného súdu je zmätočný, keďže bod 2. petitu v súlade s judikáтурой a praxou Ústavného súdu len nadväzuje na bod 1. petitu, ktorý vymedzuje zásah do právnej sféry žalobcu - v tomto konkrétnom prípade neposkytovanie stravy zodpovedajúcej nutričným potrebám žalobcu a neumožnenie nákupu výživových doplnkov. Pokiaľ teda bod 1. petitu podľa okresného súdu vady nemá, nemôže byť bod 2 petitu nevykonateľný, keďže len ukladá upustiť od toho, čo je v bode 1 petitu uvádzané ako zásah do označených základných práv žalobcu - závery okresného súdu predstavujú logicky exces. Až z odôvodnenia napadnutého uznesenia možno dôvodiť, že okresný súd vidí vady petitu v bode 1, ktorý zásah do právnej sféry žalobcu vymedzuje a nie v bode 2, ako to mylne uvádza. Žalobca teda objektívne ani nemohol výzve vyhovieť, keďže tá explicitne označovala za nezrozumiteľný a nejasný len bod 2 petitu. Nemožno v bode 1 petitu označiť konkrétne konanie žalovaných ako zásah do základných práv žalobcu a následne považovať za vadný bod 2 petitu, ktorým sa len ukladá povinnosť od neho upustiť.

4. K označeniu žalovaného 2/ žalobca uviedol, že žalobca nemusí mať vedomosť o dátume narodenia, alebo rodnom čísle žalovanej fyzickej osoby, pričom tieto údaje nie sú ani verejne dostupné. Bezvýhradné trvanie na týchto identifikátoroch by znamenalo odňatie spravodlivosti. Preto ak je fyzická osoba označená identifikačnými údajmi, ktoré umožňujú jej identifikáciu a nezameniteľnosť s inou osobou, žaloba nemusí obsahovať dátum narodenia, alebo rodné číslo (odkaz žalobcu na komentár Civilného sporového poriadku Števček, M. a kol. C. H. Beck, str. 489)). Žalobca má za to, že žalovaný 2/ bol žalobcom označený spôsobom umožňujúcim okresnému súdu s ním konať a zároveň spôsobom celkom vylučujúcim jeho zámenu s inou osobou - bol označený hodnotou, menom, priezviskom, titulom, zamestnaním a adresou pobytu, teda nezameniteľným spôsobom. Navyše žalovaný zdôraznil, že aj keby v skutočnosti žalovaný nebol jednoznačne identifikovaný (nesporne však identifikovaný jednoznačne bol), tak okresný súd mohol žalobu odmietnuť výlučne vo vzťahu k žalovanému 2/, teda nie celkovo a hoci ju odmietol aj pre údajné vady bodu 2 petitu mal v odôvodnení uviesť, že so žalovaným 1/ by inak konať mohol.

5. K absencii uvedenia o aké výživové doplnky ide v bode 2 petitu odvolateľ uviedol, že v tomto prípade ide o právnu otázku, ktorá podľa zásady iura novit curia nemôže tvoriť prekážku konania. Odsúdený má právo na nákup potravín, čo je mu ústav povinný zabezpečiť. Výživové doplnky sú v právnom poriadku legálne definované v ustanovení § 2 písm. g) zákona č. 152/1995 Z. z. o potravinách v znení neskorších predpisov. V tejto súvislosti poukázal na nález ústavného súdu PL ÚS 6/2004 v zmysle ktorého za právne neurčitý nemožno považovať pojem, ktorého legálna definícia je obsiahnutá v právnom poriadku. Odmietnutie žaloby pre absenciu uvedenia o aké výživové doplnky ide, je absurdné,

šikanózne a neprípustne obmedzujúce žalobný nárok. Žalobca sa žalobou domáha určenia, že žalovaný neoprávnené zasiahli do jeho základných práv tým, že mu neumožnili nákup výživových doplnkov; súd nesmie žalobcu tlačiť do zúženia žalobného nároku tým, že má definovať len určitý produkt spadajúci pod výživové doplnky a sankcionovať ho odmietnutím žaloby, keď žalobný nárok nezúži. Petit v tejto súvislosti netrpí žiadnou vadou a aj samotná dôvodnosť žaloby je pomerne jednoznačná (výživové doplnky sú potraviny, žalobca má právo na nákup potravín, toto spadá pod právo na súkromný život a žalovaní ho v tomto smere neoprávnenne obmedzujú).

6. K absencii uvedenia nutričných potrieb žalobcu v bode 2, odvolateľ uviedol, že odsúdený má právo na stravnú dávku zodpovedajúcu odporúčaným výživovým dávkam. Odporúčané výživové dávky stanovuje Vestník Ministerstva zdravotníctva 312, č. 4-5, zo dňa 19. 06. 2015 a ďalej poukázal na ustanovenia § 2 ods. 1 zákona č. 355/2007 o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia, kde v § 2 ods. 1 písm. c) je zadaný termín zdravá výživa. V článku 9 žaloby navrhuje žalobca nevyhnutné dôkazy k stanoveniu odporúčanej výživovej dávky (jeho nutričných potrieb), keďže nie je priemerným spotrebiteľom. Podobne, ako v prípade absencie uvedenia o aké výživové doplnky ide, aj v tomto prípade sa jedná o fakticky a právnu otázku a odmietnutie žaloby je svojvoľné. Mal za to, že úpravou petitu uvedením nejakého odhadu žalobcových nutričných potrieb by bolo v konečnom dôsledku dôvodom pre neúspech v spore kvôli absencii právnej opory a špecifikovanie nejakého produktu by nesporne predstavovalo zúženie žalobného nároku. Súd prvej inštancie bez opory v práve fakticky núti žalobcu do zmeny petitu tak, aby nemohol byť v spore úspešný, resp. núti ho do obmedzovania žalobného návrhu. Postup súdu prvej inštancie, ktorými tento žalobu odmietol považuje odvolateľ za nezákonný a svojvoľný a uznesenie súdu prvej inštancie navrhol zrušiť.

7. V dôsledku odvolania krajský súd ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku - ďalej len „CSP“), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 385 ods. 1 CSP a contrario, uznesenie okresného súdu podľa ustanovenia § 387 CSP potvrdil ako vecne správne.

8. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

9. Z predloženého spisového materiálu vyplýva, že žalobca žalobou podanou na Okresnom súde v Banskej Bystrici dňa 21. 07. 2017 domáhal (v zmysle žalobného petitu) nasledovného:

1. Žalovaní v súvislosti s neposkytovaním stravy zodpovedajúcej nutričným potrebám žalobcu a neumožnením nákupu výživových doplnkov v ústavnom bufete ÚVTOS Banská Bystrica - Kráľová, neoprávnenne zasiahli do jeho práv chránených čl. 3 a čl. 8 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čl. 10 ods. 1 a čl. 17 ods. 1 Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach, čl. 16 ods. 1 a 2, čl. 19 ods. 2 Ústavy SR, čl. 7 ods. 1 a 2, čl. 10 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd.

2. Žalovaným sa ukladá, aby upustili od neoprávnených zásahov do označených základných práv žalobcu.

3. Žalovaní sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi náhradu nemajetkovej ujmy v sume 6 000 Eur a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

4. Žalovaní sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi trovy konania, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

10. Po preskúmaní takto podanej žaloby súd prvej inštancie uznesením č. k. 10C/42/2017-11 zo dňa 07. 08. 2017 vyzval žalobcu, aby v lehote 10 dní od doručenia uznesenia doplnil svoje podanie zo dňa 17. 07. 2017 (dorúčené súdu dňa 21. 07. 2017) o nasledovné náležitosti: 1. označenie žalovaného 2/ trvalým pobytom alebo pobytom, dátumom narodenia, alebo iným identifikačným údajom, 2/ uvedenie od akých konkrétnych zásahov žiada v rámci bodu 2 petitu upustiť, 3/ podpis, 4/ doručenie ďalších dvoch rovnopisov podania a dvoch rovnopisov ich doplnenia.

11. Výzva bola žalobcovi doručená dňa 10. 08. 2017 (č. listu 12 p,v. spisu).

12. Na uvedenú výzvu žalobca dňa 15. 08. 2017 doručil súdu prvej inštancie podanie, v ktorom uviedol, že žalovaný 2/ O.. M.. P. C. je jednoznačne identifikovaný hodnotou, vzdelaním (titulom), menom,

priezviskom a predovšetkým zamestnaním (statusom), čo absolútne vylučuje jeho zámenu s iným subjektom. Na výzvu na doplnenie bodu 2 žalobného petitu uviedol, že mal na mysli neoprávnené zásahy do svojich základných práv, ktoré sú uvedené v bode 1 žalobného návrhu, teda neposkytovanie stravy zodpovedajúcej nutričným potrebám žalobcu a neumožnením nákupu výživových doplnkov v ústavnom bufete. Žalobu treba posudzovať ako jeden celok a z tejto ako celku vyplýva z obsahu čoho sa žalobca domáha a preto podľa jeho názoru je doterajšia formulácia bodu 2 žalobného návrhu zrozumiteľná, určitá a nemôže predstavovať prekážku v konaní.

13. Následne súd prvej inštancie uznesením žalobu žalobcu zo dňa 17. 07. 2017 odmietol s poukazom na ustanovenie § 129 ods. 3 CSP . Uvedené uznesenie je predmetom rozhodovacej činnosti odvolacieho súdu.

14. Po preskúmaní rozsudku súdu prvej inštancie a konania, ktoré mu predchádzalo, dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie rozhodol vo veci vecne správne.

15. Pokiaľ sa týka odvolacej námietky žalobcu ohľadom označenia žalovaného 2/ O.. M.. P. C., tento bol žalobcom označený i po výzve na doplnenie podania menom, priezviskom, hodnosťou a miestom zamestnania (pracoviska) a taktiež jeho pracovným zaradením (P. X. K. K. - C.).

S poukazom na ust. § 133 ods. 1 CSP, podľa ktorého sa fyzická osoba v žalobe označuje menom, priezviskom, adresou trvalého pobytu alebo pobytu, dátumom narodenia alebo iným identifikačným údajom, odvolací súd sa stotožnil s postupom súdu prvej inštancie, keď po podaní (neúplnej) žaloby žalobcu vyzval na doplnenie označenia žalovaného 2/ trvalým pobytom alebo pobytom, dátumom narodenia alebo iným identifikačným údajom. Žalobca na výzvu súdu svoje podanie (žalobu) nedoplnil a uviedol, že jednak sa k požadovaným údajom nemá možnosť dostať, nakoľko nie sú verejne prístupné a zároveň mal za to, že dosiaľ označenými údajmi je žalovaný 2/ určený dostatočne jednoznačne tak, aby nemohol byť zamenený s inou osobou. Odvolací súd v tejto súvislosti konštatuje, že súd prvej inštancie správne uviedol, že s uvedenými údajmi nie je možné vykonať lustráciu v registri obyvateľov a v tom dôsledku nie je možné jednoznačne ustáliť strany sporu. Na strane druhej žalobca nemusí mať vedomosť o dátume narodenia alebo rodnom čísle osoby na strane žalovanej a tieto údaje nie sú verejne dostupné a zisiteľné. V konkrétnych konaniach môžu byť tieto identifikátory nevyhnutné na presnú identifikáciu jedného z viacerých možných subjektov. V danom prípade žalobca však žalovaného 2/ označil i pracovným zaradením, s uvedením hodnosti a miesta pracoviska, (P. X. K. K. - C.), preto je možné považovať takúto identifikáciu za postačujúcu a s takto označeným subjektom by bolo možné konať. K uvedenému záveru však odvolací súd dospel výlučne po zvážení špecifickej skutkovej (a procesnej) situácie, kedy sa žalobca nachádza vo výkone trestu odňatia slobody a jeho prístup k informáciám uvedeného druhu môže byť do istej miery obmedzený.

16. Ťažiskovým dôvodom pre konštatovanie správnosti odvolaním napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie, je nedostatok podania (žaloby) spočívajúci v neurčitosti a nezrozumiteľnosti žalobného návrhu (petitu). Žalobca vo svojom pôvodne podanom podaní žalobný návrh (žalobný petít vymedzený v bode 1/, 2/, ktorých sa odvolacia námietka žalobcu týka) formuloval nasledovne:

1. „Žalovaní v súvislosti s neposkytovaním stravy zodpovedajúcej nutričným potrebám žalobcom a neumožnením nákupu výživových doplnkov v ústavnom bufete ÚVTOS Banská Bystrica - Kráľová, neoprávnenne zasiahli do jeho práv chránených čl. 3 a čl. 8 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čl. 10 ods. 1 a čl. 17 ods. 1 Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach, čl. 16 ods. 1 a 2, čl. 19 ods. 2 Ústavy SR, čl. 7 ods. 1 a 2, čl. 10 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd.

2. Žalovaným sa ukladá, aby upustili od neoprávnených zásahov do označených základných práv žalobcu.“

17. Pokiaľ žalobca vo vyššie uvedenom použil formulácie „ v súvislosti s neposkytovaním stravy zodpovedajúcej nutričným potrebám žalobcu a neumožnením nákupu výživových doplnkov v ústavnom bufete ÚVTOS - Banská Bystrica“ , z tejto nie je možné určiť aká je „strava zodpovedajúca nutričným potrebám žalobcu“, nakoľko sa jedná o pojem výsostne individuálny (a nie otázku právnu), nakoľko nie sú všeobecne známe (a ani súdu v prejednávanej veci) telesné danosti žalobcu, jeho denná aktivita a z toho vyplývajúce nutričné potreby žalobcu. Uvedenú nejasnosť nemožno konvalidovať, ani bližšie upresniť odkazom na právnu úpravu obsahujúcu všeobecné vymedzenie pojmov (ako napr. „odporúčané výživové dávky“ upravené vo Vestníku Ministerstva zdravotníctva SR). Pokiaľ žalobca v

podanej žalobe navrhol vykonať znalecké dokazovanie na ustálenie jeho nutričných potrieb, k tomu odvolací súd uvádza, že nie je možné úspešne sa domáhať nariadenia znaleckého dokazovania pre ustálenie otázky, čoho sa žalobca má žalobou vo veci samej domáhať. Taktiež nie je zrejmé, čo mal žalobca na mysli pod uvedením „neumožnením nákupu výživových doplnkov“, nakoľko takto formulovaný pojem je široký, neurčitý a bližšie nešpecifikuje, aké konkrétne výživové doplnky má žalobca na mysli. Z ostatného obsahu žaloby síce vyplýva, že žalobca namieta nemožnosť nákupu sušených bielkov v bufete ÚVTOS, ale takáto bližšia špecifikácia sa nijako neprejavila v samotnom žalobnom návrhu, pričom práve žalobný návrh je nutné posudzovať samostatne.

18. Uvedenú nejasnosť a neurčitosť žalobného petitu nemožno zhojiť ani výkladom obsahu článkov jednotlivých listín upravujúcich a zaručujúcich ľudské práva a slobody, na ktoré žalobca v bode 1/ žalobného petitu poukazuje (Dohovor o ochrane základných ľudských práv a slobody, Listina základných práv a slobôd, Ústava Slovenskej republiky a Medzinárodný pakt o občianskych a politických právach), nakoľko žalobcom uvádzané články vyššie spomenutých aktov všeobecne zakotvujú práva na nedotknuteľnosť osoby a jej súkromia a zákaz mučenia a podrobovania neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestu a ani okrajovo neriešia otázku podávania stravy určitých nutričných hodnôt v zariadeniach určených na výkon trestu.

19. Odvolací súd, rovnako ako súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobcom formulovaný žalobný petit, je nejasný, nezrozumiteľný, neurčitý a v tom dôsledku i nevykonateľný, pričom uvedený nedostatok žalobca neodstránil ani na výzvu súdu. Pokiaľ žalobca v podanom odvolaní argumentuje, že súd ho výzvou (uznesením) vyzýval na odstránenie iného nedostatku, než z akého dôvodu následne žalobu odmietol, tu odvolací súd poukazuje na to, že doplnenie uvedenia od akých konkrétnych zásahov žiada v rámci bodu 2/ petitu upustiť (tak ako bol žalobca súdom vyzývaný uznesením č.k. 10C/42/2017 - 11 zo dňa 07. 08. 2017), predpokladá i vymedzenie a presné určenie jednak nutričných potrieb žalobcu a tiež presné uvedenie konkrétnych výživových doplnkov, aby bolo možné jednoznačne jednoznačne určiť a vymedziť konanie (žalovaných 1/, 2/), od ktorého majú v zmysle žaloby upustiť. Žalobcom namietaný nesúlads medzi výzvou na doplnenie podania a následne odôvodnením uznesenia o odmietnutí žaloby odvolací súd nepovažoval za opodstatnenú odvolaciu námietku, nakoľko uloženie povinnosti upustiť od určitého konania logicky predpokladá i presné vymedzenie žalobou namietaného neoprávneného konania žalovaných (v danom prípade presným uvedením spôsobu konania žalovaných 1/, 2/, uvedením nutričných potrieb žalobcu a uvedením konkrétnych výživových doplnkov). Petit musí byť jasný, zrozumiteľný, určitý, aby ním bolo možné ucelene a komplexne rozhodnúť bez nutnosti odkazu na akékoľvek iné upresnenie. Žalobný petit, tak ako ho formuloval žalobca uvedené požiadavky nespĺňa.

20. Podporne odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR, sp. zn. 30 Cdo 295/2007, v ktorom bolo konštatované: „Žalobní petit, kterým se rozumí údaj o tom, čeho se žalobce domáhá, musí být úplný, určitý a srozumitelný. Vymezení práv a jim odpovídajících povinností v něm obsažené musí být provedeno tak přesne a jednoznačně, aby po jeho převzetí do výroku soudního rozhodnutí mohl být nařízen a proveden výkon rozhodnutí, neboť soud nemůže účastníkom přiznat jiná práva a uložit jim jiné povinnosti než jsou navrhovány, Žalobní petit musí svým rozhodnutím zcela vyčerpat a nesmí jej překročit“

21. S poukazom na vyššie uvedené zdôvodnenie, postup súdu prvej inštancie, keď žalobu odmietol z dôvodu neurčitosti a nejasnosti žalobného petitu odvolací súd za predčasný nepovažoval, naopak je v súlade s ust. § 129 ods. 1, 2, 3 Civilného sporového poriadku. Z uvedeného dôvodu a s poukazom na vyššie uvádzané odôvodnenie, odvolací súd odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vecne správne.

22. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaťel' musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).